

ЗАВЕТ СЪС СОЛ

Библията е книга, написана преди хиляди години в „Близкия изток“, където има много обичаи и идиоми, нетипични за „западния“ ум.

Сключването на завет е споразумение, договор.

В наши дни, когато някой сключи договор, го подписва и подпечатва. В миналото договарянето се е „подпечатвало“ чрез ръкостискане – „Да си стиснем ръцете!“, т.е. „да се договорим“.

Един от най-старите известни договори обаче е договорът със сол. Договарящите се страни взимали по няколко кристалчета сол и така сключвали договора.

Договорът със сол означава също договор за мир и вечно приятелство.

2 Летописи 13:5 Не трябва ли да знаете, че Господ, Израилевият Бог, даде завинаги на Давид да царува над Израиля, той и потомците му, чрез завет със сол?

Една много древна традиция е посрещането на гостите с хляб и сол. Това означава приятелска трапеза, мирни намерения.

Левит 2:13 И от хлебните приноси да подправяш със сол всеки свой принос; да не оставяш да липсва от хлебния ти принос солта на завета на твоя Бог; с всичките си приноси да принасяш и сол.

В някои арабски народи и до днес е познат изразът „Има сол помежду ни“, т.е. сключен е договор /подпечатан е вечен завет/, който не може да бъде нарушен!

Солта е жизнено необходима. От древни времена тя е била използвана в много култури като подправка, консервант, дезинфектант, символична част от церемониалните жертви, обменна единица.

Библията съдържа множество препратки към солта. В различен контекст тя се споменава и метафорично, за да покаже постоянство, лоялност, издръжливост, трайност, вярност, полезност, стойност, пречистване...

Марк 9:49-50 Защото всеки ще се осоли с огън!... Добро нещо е солта, но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите! Имайте сол в себе си и мир помежду си.

Употребата на сол при жертвоприношенията е трябвало да покаже на народа на Израел, че жертвата не само изкупва греховете на човека пред Бога, но и го съединява с Него!

Бог е забранил да ядем кръв. Въпреки че животните били заколвани по специален и възможно най-безболезнен начин, месото им се е осолявало обилно, докато

попие цялата останала в него кръв. По този начин месото се пречиства. Но значението на солта не се изчерпва с това. В Библията солта символизира също греха и проклятието. Там, където почвата е осолена, не никне нищо, няма живот. Ярък пример за това е Мъртво море (Соленото море), превръщането на жената на Лот в сол...

Псалм 107:33-34 – Той обръща реките в пустини и водните извори в суша; плодородната земя в солена пустощ, поради нечестията на жителите ѝ.

Как да разбираме значението на солта в Библията, след като от една страна тя символизира мир и неразруσιμο единство с Бога, а от друга - проклятието на греха? Всичко идва на мястото си ако вместо думата сол употребим думите „същност, смисъл”. Ако човек има добри взаимоотношения с Бог, тогава той има в себе си сол, има смисъл от неговото съществуване, тогава той е благословен, защитен и процъфтява. И обратното – ако тези взаимоотношения липсват, тогава грехът води до проклятие и духовно безплодие.

Така разбираме по-добре защо Исус казва на учениците си, че те са солта на земята (*Матей 5:13*). Както солта придава вкус на храната, така и последователите на Исус придават особен вкус на живота, правят го по-привлекателен. Заобикалящите ги хора виждат, че там, където другите грешат, вярващите живеят в святост; там, където другите таят злоба и мъст, те прощават, където проклинат и злословят – благославят. Те показват, че не всичко в живота е лошо, че има и добро, и че то е по-силно от злото. С вяра и надежда те гледат в бъдещето, колкото и тежко да е настоящето. С такива хора всеки би искал да съжителства. Когато Исус нарича учениците си сол на земята, им казва, че тяхното присъствие предпазва света от пълно разложение. Силата е в Словото на Исус, което живее в Неговите ученици: *„Вашите думи да бъдат изпълнени винаги с благодат, подправени със сол, за да знаете как да отговаряте на всеки...”* (*Колосяни 4:6*)

Учениците на Исус са наречени сол на земята, защото в Божиите очи те стоят нависоко, но и отговорността им е огромна. *„Вие сте избран род, царско свещенство, народ свят, люде, които Бог придоби, за да възвестяват превъзходството на Този, Който ги е призвал от тъмнината в Неговата чудна светлина.”* (*1 Петрово 2:9*)

Пред Бога носим отговорността за положението на този свят. В молитвите си ходатайстваме за спасението на всички човеци!

Ако човек изгуби връзката си с Бога, животът му става безмислен. *„Ако солта загуби силата си, как ще я направиш солена? Тя вече не става за нищо, освен да се изхвърли и да се тъпче от хората.”* (*Матей 5:13*)

Ето, това са някои от значенията за солта, които можем да видим в Библията. Добре е не само да ги знаем и разбираме, но и да живеем така, че с пълно право да можем да се наречем „сол на земята”. (По месиански материали)